Geachte commissieleden,

Bedankt voor uw tijd, maar ook vervelend dat het wederom nodig is om een inspraakreactie te moeten geven.

8 april jl. stond ik hier ook en sprak ik u toe over de gang van zake en de rol van mevr. xxxx en haar adviseur.

U, de commissie, adviseerde de gemeente om alle stukken terug te nemen en te onderzoeken of alle reeds genomen stappen de juiste waren en of Mevr. xxxxx in de toekomst niet onrechtmatig zou worden gehinderd in haar bedrijfsvoering.
Aangezien wij hier nu zijn betekent dit, dat het onderzoek van de gemeente is afgerond. Het klopt kennelijk. Waarom we hier nu dus wéér staan is mij dan ook onduidelijk.

Ik krijg sterk het vermoeden dat het om meer gaat dan “mogelijke bezwaren” richting Mevr. xxxx haar bedrijf en dat ons initiatief slechts wordt gebruikt als stok om de gemeente mee te slaan. Wij voelen ons dan ook gedupeerd. Gedupeerd omdat de bezwaren van Mevr. xxxxx richting de gemeente over onze rug worden uitgespeeld.

Voor mij is het hoogst opmerkelijk dat dit kan en mag. Dat het belangrijk is om de zaken goed uit te zoeken lijkt mij meer dan terecht. Echter, nu is mevrouw xxx weer ontevreden omdat de gemeente niet goed zou hebben gecommuniceerd. Ik denk dat het verstandig is dat Mevr. xxx en haar adviseur eerst kijken naar wat zij zelf hadden kunnen doen om tot een oplossing te komen, in plaats van continu met een vinger naar ons of naar de gemeente te wijzen.

Ik heb mevrouw en haar adviseur na de commissievergadering van 8 april (aangetekend) nogmaals uitgenodigd om met elkaar in gesprek te gaan. U kunt de uitnodiging terugvinden in de aangeleverde stukken. Maar wederom wilde de Mevr. xxxx en xxxx niet met ons in gesprek. De zoveelste gemiste kans. Maar nu wél weer met de vinger naar de gemeente wijzen dat er onvoldoende gecommuniceerd wordt. De pot verwijt de ketel dat hij zwart ziet.

Het voelt, zoals u hopelijk kunt begrijpen, ontzettend tegenstrijdig dat begrippen als communicatie en participatie worden ingezet door mevrouw en haar adviseur terwijl ik keer op keer alle moeite heb gedaan om het gesprek te openen.

Wij vinden het zeer treurig dat dit blijkbaar allemaal op deze wijze moet verlopen. Daarbij wil ik nogmaals benadrukken dat wij ons zwaar gedupeerd voelen, omdat deze kwestie ons niet alleen flink vertraagt in het tijdspad maar ons ook financieel diep raakt.

Dank u wel.